

havn. Man kan dog neppe tro, at en Privatbane vilde foretrække en dansk Fabrik, hvis den kunde faa Arbejdet billigere fra Udlandet. Disse Maskiner have det bedste Lov paa sig, de faa Ros fra alle Sider for, at det er udmærket godt Arbejde. Jeg synes derfor, at man herhjemme har givet Bevis for, at dansk Industri godt kan tage Kampen op med Udlandet. Der er ogsaa andre Omraader, hvor det har vist sig, at den danske Industri kan tage Kampen op med Udlandet. Saaledes er f. Eks. Statsbanernes Forsyning med Personvogne og Godsvogne foregaaet fra Fabrikken „Scandia“ i Randers, der paa dette Omraade har været udmærket konkurrencedygtig overfor Udlandet. Det blev i Fjor i Finansudvalget oplyst, at denne Fabrik ved sine Licitationstilbud i Løbet af 12 Aar havde gavnnet den danske Statskasse for omtrent 1 Mill. Kr.; saa meget havde dens Tilbud været billigere end Udlandets. Og man kan vistnok godt tilføje, at „Scandia“ i Virkeligheden har gavnnet Statskassen endnu adskillig mere, idet man kan være overbevist om, at hvis den ikke havde eksisteret, vilde Udlandet have stillet sine Fordringer betydelig højere. Hvis de danske Statsbaner nu kom til at bygge disse to Lokomotiver, vilde det sikkert ogsaa komme til at øve en heldig Indflydelse overfor Udlandet, saa at Tilbudene derfra i Fremtiden vistnok vilde gaa betydelig ned, fordi man mærkede, at man havde en Konkurrence indenfor Landets egne Grænser at kæmpe med. Det er derfor muligt, at dette Forslag i Stedet for at betyde en større Udgift for Statskassen, hvad det ganske vist kan se ud til, i Virkeligheden vil bringe en meget betydelig Besparelse, hvad man bl. a. kan se ved Fabrikken „Scandia“, der har gavnnet Statskassen saa meget i den Aarrække, jeg nævned.

Rode: Det Budget, vi her behandle, er ved Finanslovens Behandling mellem anden og tredje Behandling blevet dens mest fremtrædende Budget. Da Finansloven forelagdes, var Forholdet ikke saaledes, da var det Krigsministeriets Afsnit paa § 26, der prægede Finansloven. Nu er der imidlertid sket det, at Bevillingerne ere flyttede fra Krigsministeriet til Ministeriet for offentlige Arbejder. Finansloven traadte ind i Livet, forelagt af den forrige Regering, som et ekstraordinært Militærbudget, den forlader Rigsdagen med Folketingets enstemmige Tilslutning, præget af Bevillingerne til de store offentlige

Arbejder. Dette er i nøje Overensstemmelse med, hvad den nuværende Regering udtalte, da den tiltraadte, at den trods den vanskelige finansielle Situation maatte ønske, at de produktive Arbejder, hvor det var muligt, bleve holdte i Virksomhed. Det glæder mig overordentligt, at den højtærede Minister har haft Held til at samle hele Finansudvalget om en saa stor Forøgelse af Bevillingerne til de offentlige Arbejder, og jeg vilde ønske, at han havde det samme Held til at faa gennemført et andet vigtigt Statsarbejde, nemlig det, vi behandlede i Slutningen af forrige Uge.

Her er jo fuldkommen Enighed. Ja, den ærede Ordfører var endog i Slutningen af sin Tale næsten lidenskabelig, da han tog til Orde til Fordel for disse Bevillinger, idet han løftede Pegefingern for Trafikministeren og formanede denne til nu ogsaa endelig at bruge disse Bevillinger. Jeg kan ikke andet end glæde mig over den Stilling, den ærede Ordfører her indtog; thi hvis Ministerskiftet ikke havde fundet Sted, vilde Trafikministeren ikke have forelagt disse store Bevillingsforslag, og saa havde den ærede Ordfører maattet staa overfor en anden Minister, nemlig den tidligere Krigsminister, og løfte Pegefingern for ham og formane ham til nu endelig at bruge Bevillingerne til de ekstraordinære Militærforanstaltninger. Ogsaa den ærede Ordfører er ved den heldige Udvikling, der har fundet Sted paa Rigsdagen, bleven flyttet fra Krigsministeriets over til Ministeriet for offentlige Arbejders Omraade, og det klæder ham adskillig bedre at staa som Talsmand for de offentlige Arbejder. Om den Bekymring, som det ærede Medlem syntes at nære for, at Bevillingerne ikke skulde blive brugte, tør man nu nok sige, at den er overflødig, thi de, der have hørt Trafikministeren udtale sig om Nødvendigheden af at gennemføre vort Jernbaneprogram og navnlig at faa Dobbeltsporet paa Fyn fuldført og Baneanlægene i Jylland paahegyndte, saa at Jernbaneprogrammets senere Dele kunne komme i Gang — de, der have hørt Trafikministeren udtale sig om Nødvendigheden af at fremme de store Samfærdselslinier, ville være overbeviste om, at han sætter al Kraft ind paa, naar Bevillingerne ere givne, da ogsaa at anvende dem. Dette er ikke Skueretter, der ere satte paa Bordet, men det er Retter til Næring for Folket og ikke, saaledes som de militære Bevillinger, Skueretter i daarlig Forstand. Medens der altsaa er fuldkommen Enighed om de store trafikministerielle Be-